

a, 6. ०दोष 7.
 गार् vgl. मद्र०.
 गारुड 1) अस्त्र KATHÁS. 116, 71. वेग R. 7, 32, 41. पुराण Verz. d. Oxf. H. 39, a, 41. 63, b, 3. 79, b, 40. 103, b, 44. SARVADARÇANAS. 71, 12. — 3) d) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 93, a, 27.
 गारुडिक VIKRAMÁ. 61.
 गारुटमत 2) vgl. गारुटमताद्मनः Spr. 2706.
 गार्ग 2) गार्गस्य (fehlerhaft für गार्ग्यस्य, wie die v. l. hat) काण्वस्य Schol. zu VS. PRĀT. 4, 174.
 गार्गि m. N. pr. eines Astronomen Verz. d. Oxf. H. 329, a, No. 780. 338, a, 5.
 गार्ग्यायणि m. patron. Verz. d. Oxf. H. 267, a, 31. गाङ्गायनि v. l.
 गर्दभिन् m. pl. N. einer Dynastie Buġ. P. 12, 1, 27; vgl. u. गर्दभ 1) c).
 गार्धपत्र, so die ed. Bomb. fast überall.
 गार्धवान्नित, NILAK. zu MBh. 4, 1343: ०वाञ्जितैः गृध्रपत्नैः वाञ्जः वेगः शब्दः पत्नी वा संज्ञातो येषां तैः; zu 3, 12230: ०राञ्जितैः गृध्रपत्रशोभितैः.
 गर्भत 1) KĀTU. 10, 11.
 गार्हकमेधिक m. pl. (sc. धर्माः) die Pflichten des Hausvaters (गृहमेधिन्) Buġ. P. 10, 39, 43.
 गार्हस्थ्य 1) Z. 2 lies 4631 st. 4561. — 2) a) KATHÁS. 68, 36. Verz. d. Oxf. H. 83, a, 22. — Die ed. Bomb. des MBh. überall richtig गार्हस्थ्य.
 गाल (von गल) adj. mit der Kehle hervorgebracht; s. u. मुखवाच्य 2).
 गालव 2) Z. 3 Ind. St. 3, 273 m. pl. als N. einer Schule.
 गालवि Verz. d. Oxf. H. 54, b, 40.
 गालि, छीवनं श्मश्रुमालाम् गालयः श्रोत्रपालिषु । तेन तित्ताः RĀGATAR. 6, 157.
 गालोडित adj.: उन्मादशालि रोगार्ति मूर्खे गालोडितः स्मृतः । इति दुर्गसिंहकृतकलापवृत्तिटीकायां त्रिलोचनदासः । गालोडितो ऽपि पाठः । CKD. a.
 गाळ् 1) KATHÁS. 62, 31. Z. 5 lies 39 st. 93. — 2) die Stelle gehört zu 1) mit SĀJANA; eine andere Auffassung hat WEBER in Ind. St. 9, 279. — Sp. 742, Z. 1 गाळिते auch die ed. Bomb.; keine Erklärung dabei.
 — अत्र ergründen, begreifen; pass. SARVADARÇANAS. 143, 11.
 — वि, विज्ञगाळ् जलम् Buġ. P. 10, 63, 28. अभिगम्य गृह्णे धातुः कद्यामपि विगाळ् (so zu lesen) च R. 6, 39, 4. (गुणो) तमेव संहरन् (उर्ध्वनाभः) भूयः पद्मञ्चैर्विगाळते gelangt wieder zu einer hohen Stellung Spr. 3338.
 गाळ् s. दुर्गाळ्.
 2. गिर 2) b) एवं स विज्ञाप्यो गिरा मन so v. a. in meinem Namen KATHÁS. 121, 263. — d) Spr. 3939. — e) Bez. einer best. mystischen Silbe WEBER, RĀMAT. Up. 308.
 गिरपुर n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 392, a, No. 64.
 गिरि 1) a) als Bild der Geduld Spr. 3924. — g) N. einer der zehn auf Schüler Çamkarākārja's zurückgeführten Bettelorden, dessen Mitglieder das Wort गिरि ihrem Namen beifügen, Verz. d. Oxf. H. 227, b, 16. WILSON, Sel. Works 1, 202. fg.
 गिरिक 1) a) NILAK.: गिरिं गिरिवद्वेत्तनं देहं कायति शब्दयतीति गिरिकः.
 गिरिज 3) b) HALĀJ. 1, 16. ĀNANDAL. 79. Buġ. P. 10, 32, 42. KATHÁS. 90, 73. 107, 129. ०पति 125. 59, 175. ०धव 32, 403. ०प्रिय LA. (II) 87, 13.

गिरिजाकुमार (गि० + कु०) m. N. pr. eines Schülers des Çamkarākārja Verz. d. Oxf. H. 231, b, 47.
 गिरिजापुत्र (गि० + पुत्र) m. N. pr. eines Oberhauptes der Gāṇapatja Verz. d. Oxf. H. 249, a, 15.
 गिरिडुर्ग N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 24.
 गिरिधर m. N. pr. eines Autors HALL 204. ०दोन्ति 132.
 गिरिप्रस्थ lies Bergebene.
 गिरिश N. pr. eines Rudra WEBER, RĀMAT. Up. 304, 312; vgl. unter 1. गिरीश 2). — f. आ Bein. der Durgā: गिरिशयि नमो HARIV. 9423 nach der Lesart der neueren Ausg. (st. गुरुस्य जनन्यै der älteren); NILAK.: गिरिशयि गिरिशयै दैर्घ्यनार्थम् (!). Das Scholion lautet wohl ursprünglich गिरीशयि गिरीशयै कृत्वन्वार्थम् und bezieht sich auf das 9424 der älteren Ausg. am Ende eines Çloka stehende गिरीशयि, wofür गिरीशयै zu lesen ist.
 गिरिशर्मन् m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 4, 372.
 गिरिसानु n. Bergebene HALĀJ. 3, 24.
 गिरिसुता, vgl. गिरेः सुता Verz. d. Oxf. H. 46, a, 41. गिरिसुताकात्त m. Bein. Çiva's KATHÁS. 124, 251.
 गिरिस्त्रि N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 24.
 1. गिरीश 1) Sāraṇeṣa Verz. d. Oxf. H. 149, b, 8. — 3) f. आ Bein. der Durgā HARIV. 9424; vgl. u. गिरिश oben.
 गीतक Gesang, Lied KATHÁS. 69, 114. वीणायां गीतके त्रैगौ 106, 23. ein best. Versmaass, = नर्कुटक VARĀH. BRH. S. 104, 52.
 गीतकाण्डिका l. Titel eines Parīṣiṣṭa des SV. Verz. d. Oxf. H. 378, a, 6.
 गीतक्रम m. = वर्ण HALĀJ. 3, 74.
 गीतगङ्गाधर n. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf. H. 129, a, No. 233.
 गीतगिरीश n. desgl. ebend. 129, b, No. 234.
 गीतगोविन्द n. (nicht m.) Verz. d. Oxf. H. 126, b, No. 221.
 गीतप्रकाश m. Titel eines Werkes ebend. 201, a, 34.
 गीतवन्धन n. ein episches Gedicht, das gesungen wird, R. 7, 71, 21.
 गीतमार्ग m. DAÇAK. 143, 4 nach dem Schol. = दशपदचन्द्रमण.
 गीताचार्य (गीत + आ०) m. Gesanglehrer KATHÁS. 71, 73.
 गीति 2) Ind. St. 8, 392. fgg.
 गीतिका 3) eine Strophe im Giti-Metrum KATHÁS. 117, 109 (gemeint ist 63. fg.). — Vgl. दृश०.
 गीत्यार्या Ind. St. 8, 220. fg. 319. fgg.
 गीर्वाण KATHÁS. 116, 83. 117, 80.
 गीर्वाणेन्द्रसरस्वती m. N. pr. eines Lehrers HALL 97. 137.
 2. गु KĀTU. 13, 11. 12. Z. 6, wenn davon गौङ्गच kommt, so ist wohl अगुङ्गयत् zu lesen.
 4. गु vgl. noch तातगु०, निगु.
 3. गु vgl. noch तमोगु, तिष्ठद्गु.
 गुआसीर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 20. 340, a, 7 (v. l. गुआसी). — Vgl. गोआसात्.
 गुगुलु HARIV. 6283.
 गुच्छ 1) a) = लुप Busch (vgl. M. 1, 48. JĀGŪ. 2, 229) HALĀJ. 2, 424. — Vgl. रोम०.
 गुच्छकणिश vgl. वक्रतरकाणिश.